

BEZOEKEN, GENIETEN... EN AF EN TOE BEZINNEN

We waren weer een dikke week in de Elzas. Het hoofddoel was om te zorgen voor Pauly's mama. Er kon echter ook gewandeld worden, en dat is daar altijd de moeite waard. Enkele indrukken:

Maisons troglodytes van Graufthal, grotwoningen die sinds de 17de eeuw bewoond werden door armen, die zich

geen normaal huis konden veroorloven. Muren, vloer en plafond zijn rotswand, enkel de gevel moest gebouwd worden. Enkele van die huisjes, zonder stromend water of

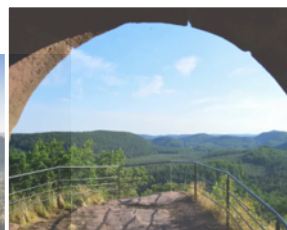
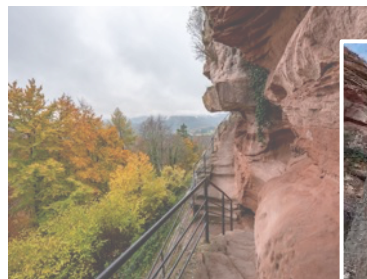

elektriciteit, werden bewoond tot in de jaren 1950 (foto rechts: de laatste bewoonster in 1958). Toch een beklijvend beeld van hoe ongelijk mensen - toch allemaal kinderen van eenzelfde Vader - zijn in deze wereld...

Imposante kasteelruïnes

Het kasteel Falkenstein, gebouwd tussen de 11de en 13de eeuw ligt op een steenworp van de Duitse grens, en is een semi-holbewonerskasteel (half uitgehouwen in de rotsen). Je kunt je zo het leven in de Middeleeuwen voorstellen. En dan heb ik het nog niet over het schitterende panorama daar...!

In de dichte omgeving liggen nog meerdere kastelen. Het Chateau de Rothenbourg, en vooral de burcht van Waldeck:

Allemaal het bezoeken zeker waard!

En tegelijkertijd

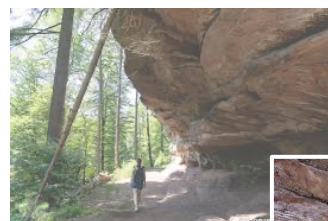
kun je ook hier niet anders dan even bezinnen. Waarom toch

hebben mensen altijd zo'n behoefte (gehad) om uit te stijgen boven anderen (het 'gewone volk')? En waarom die noodzaak om sterke burchten te bouwen om zichzelf te beschermen tegen aanvallen van anderen? Hoe anders kan het toch zijn als de simpele christelijke basiswaarden (tolerantie, naastenliefde, respect voor elkaar) in acht genomen zouden worden!

Le rocher des païens (de rots van de heidenen) ...

en de Dolpo-pa in Nepal

Tijdens de wandeling kwam ik langs de 'rots der heidenen'. Een vreemde naam vond ik... Volgens lokale legenden zouden de Kelten – aangeduid als "païens" – op deze rots hun rituelen of cultus hebben gevierd. Ook de Gallische druïden zouden hier actief zijn geweest.

Zelf moest ik denken aan wat de avond ervoor was voorgevallen. Samen met mijn schoonmoeder keken we naar een reisprogramma op de Franse televisie (*Rencontre en Terre Inconnue*). Daar ging het over een cultureel Tibetaanse bevolkingsgroep, de Dolpo-pa, die bekend staan om hun traditionele manier van leven in een nomadische cultuur. Ze leven in een van de hoogst gelegen en meest afgelegen bewoonde regio's van de Himalaya. Door de ligging is het gebied pas sinds eind 20e eeuw stapsgewijs meer toegankelijk voor buitenstaanders.

De jonge gastvrouw van de journalist was Sonam (uiterst rechts), de gastheer haar neef Choëphel, een lama (uiterst links), twee bijzonder aangename, vriendelijke en gastvrije mensen.

Het programma liet ons genieten van de prachtige natuur, maar vooral ook van de cultuur van die gemeenschap. Plots vroeg mijn schoonmoeder: "Komen de Adventisten daar ook?" Ze bedoelde "om te evangeliseren" (wat meestal ook inhoudt dat onze manier van denken en van leven wordt opgedrongen). Wat zeg je daarop?

Een mooie manier van leven

Pauly en ik waren bijzonder onder de indruk (heel erg ontroerd zelfs) door hun manier van leven:

Collectieve arbeid: In de landbouw en veeteelt helpt iedereen elkaar. Bij het zaaien, oogsten of het verplaatsen van de jak-karavanan werken families samen. Het idee dat men alleen overleeft door samenwerking is diep verankerd (winters duren daar 6 maanden!).

Delen van middelen: Voedsel, brandhout en vee worden vaak gedeeld of uitgeleend, zeker in tijden van nood. Wanneer een familie verlies lijdt (bijvoorbeeld door ziekte van dieren of misoogst), springen anderen bij. Wanneer een familie iemand verloren heeft, mogen zij als eerste oogsten terwijl het hele dorp meehelpt. Wat een indrukwekkende empathie en solidariteit.

Sociale organisatie: Dorpen hebben een sterk gevoel van collectieve verantwoordelijkheid. Beslissingen worden vaak gezamenlijk genomen, en de dorpsoudsten of monniken bemiddelen bij conflicten, zodat harmonie behouden blijft.

Gastvrijheid: Ook naar vreemden tonen de Dolpo-pa een opvallende openheid en zorgzaamheid. Reizigers, pelgrims en soms zelfs televisieteams worden als gasten van de gemeenschap beschouwd en ruimhartig ontvangen, ondanks de schaarse middelen.

* Alles bij elkaar genomen een gemeenschap waar de christelijke basiswaarden, zonder christelijke theologische achtergrond, voor 200% in de praktijk worden gebracht. Daar kunnen vele van ónze gemeenschappen veel van leren...

Tot slot nog even dit: Sonam heeft kunnen studeren (wat tamelijk uitzonderlijk is). In Kathmandu is ze afgestudeerd als tandhygiëniste. Daarna is ze teruggekeerd naar haar dorp om haar deel van het werk te doen op het land en met de jaks. Tussendoor behandelt ze gratis de mensen van haar gemeenschap (er is in de wijde omgeving geen enkele tandarts!). Ten dienste staan noemen ze dat!

MEDEDELINGEN

Donderdag 28 augustus om 18.30 uur: bijbelzoom

Donderdag 11 september om 19.30 uur: bijbelzoom

<https://adventist-be.zoom.us/j/88979890897?pwd=TTV0SkdMckFJWXBnYXJhMGk2MUR2Zz09>

Komende sabbat verwelkomen met veel plezier Jeroen Tuinstra als gastspreker.

Sabbat 27 september: inleiding op het nieuwe sabbatschoolkwartaal over het boek Jozua (Antwerpen - Thirza, Marcelo, Rudy Van Moere)